

Blusos

Prasidėjus mokslo metams vis dažniau atkreipiamas dėmesys į parazituojančių vabzdžių plitimo švietimo įstaigose problemą. Visi suprantame, kad nei mokykla, nei darželis negali būti užkrėtimo židiny, tačiau ši problema yra gana opi ir ją būtina spręsti. Apie tai, kad namuose esama blusų, daugeliui gėda kalbėti, nes visuomet buvo manoma, kad tai asocialių šeimų bėda. Tačiau ekspertai tikina, kad blusų atsirasti gali net ir tvarkingiausiame būste. Blusos gana greitai plinta, todėl ta tvarka, kuria vadovaujamosi švietimo įstaigose, ne visada galima problemą išspręsti. Patikrinusi mokinių švarą, visuomenės sveikatos priežiūros specialistė tegali rekomenduoti tėveliams atidžiai stebėti savo vaikus ir imtis priemonių sustabdyti parazitų plitimą. Siekiant išvengti šių kenkėjų paplitimo geranoriškai prašytume tėvelių dažniau apžiūrėti savo vaikus, stebėti, ar nėra blusų įkandimų, o pastebėjus imtis priemonių jas naikinti.

Kaip atpažinti blusą ir jos įkandimą?

Atpažinti blusos įkandimą nėra sudėtinga. Blusos dažniausiai kandžioja kojas, rankas; įkandimo vietoje atsiranda netaisyklingos formos apie 1 cm skersmens paraudimas, kuris išsilaiko iki keleto dienų. Pats kenkėjas yra mažas, besparnis, apie 2-4 mm ilgio, vikriai šokinėja; blusos kūnas rudas, blizgus, apaugęs šereliais. Tai 2–3 mm ilgio ir raudonos arba rudos spalvos vabzdžiai. Blusos įkandimas paprastai jaučiamas iš karto, bet jis nėra labai skausmingas, jaučiamas tik nemalonus niežėjimas. Įkandimas gali sukelti alergines reakcijas.

Kaip naikinti blusas ar jų išvengti?

Blusos gali plisti labai dideliu spinduliu, kadangi blusų patelių padėti kiaušinėliai dažniausiai nuo žmogaus ar gyvūno odos patenka į aplinką: ant pagalvių, kilimų, baldų, grindų ir kitų paviršių. Po 16–25 dienų išsivysto suaugusi blusa, kuri, pajutusi gyvulį ar žmogų, negailestingai puola ir siurbia kraują, deda kiaušinėlius.

Blusa gali šokti į 9 cm aukštį ir 32 cm tolį. Tai jai leidžia lengvai rasti maitinimosi šaltinį. Tereikia, kad rūsyje, sandėliuke ar smėlio dėžėje apsilankytų benamė katė, kurios kailyje krebžda blusos, ir atsiranda didelė tikimybė kenkėją parsinešti į namus. Blusa ant žmogaus gali patekti tiesiog laiptinėje ar kitoje viešojoje vietoje. Parsinešus į namus, blusos ima maitintis, daugintis – kankinti namų šeimininkus.

Siekiant išvengti blusų dauginimosi, gyvenamosiose patalpose būtina imtis šių veiksmų:

– užsandarinti visus plyšius;

– periodiškai dulkių siurbliu išsiurbti kilimus, grindis, minkštus baldus. Siurbimas ne tik pašalina įvairių vystymosi stadijų blusas, bet ir paskatina suaugėlius greičiau išsiristi iš kokono, kurio neveikia insekticidai. Geriausia naudoti vienkartinius dulkių siurblio maišelius, kurie po siurbimo nedelsiant išimami iš siurblio, įdedami į sandarų celofaninį maišelį ir išmetami. Tai padaryti būtina, nes dulkių siurblyje likę kiaušinėliai, lervos ir kokonai gali vystytis toliau, o suaugusios blusos gali iš dulkių siurblio patekti į aplinką.

– drėgnu būdu išvalyti grindis, po to jas nusausinti – grindų plyšiuose gyvenančios blusų lervos blogai toleruoja ir drėgmės perteklių, ir jos trūkumą;

– gerai išpurtyti ar išsiurbti gyvūnų kilimėlius. Rekomenduojama bent kartą per savaitę gyvūno paklotėlį išskalbti karštame vandenyje su skalbimo priemonėmis;

– naminius gyvūnus reikėtų maudyti į andenį įpylus specialaus šampūno nuo blusų;

-stenkitės, kad namuose nebūtų labai drėgna;

-reikėtų reguliariai „apdoroti“ visus namuose gyvenančius augintinius, ypač jei kartu su šunimi gyvena ir katė.

Yra gausu priemonių, skirtų blusų profilaktikai ir naikinimui. Šių priemonių galima įsigyti veterinarinėse vaistinėse.

Visuomenės sveikatos priežiūros specialistė Aušra Pakštienė